

לשכת הרבנות מודיעין

THE CHIEF RABBINATE OF MODIIN

פרשת עקב

דרשה א בענין החשיבות להדבק בחכמים

נאמר בפרשה (דברים י, כ) "את ד' אלוקיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק וגו'
להדבק בחכמים.

מצות עשה להתדפק בחכמים ותלמידיהם שנאמר (דברים י, כ) "ובו תדבק" ואמרו חז"ל הדבוק בחכמים כדבוק בשכינה, לכן ישא אדם בת ת"ח, וישיא בתו לת"ח ויאכל עמו, ויהנהו מנכסיו, ויתדבק בעפר רגליהם של ת"ח, וישתה בצמא את דבריהם. ואיתא בשבת כג.

אמר רבא: דרחים רבנן - הוּו ליה בנין רבנן, דמוקיר רבנן - הוּו ליה חתנוותא רבנן, דדחיל מרבנן - הוא גופיה הוי צורבא מרבנן, ואי לאו בר הכי הוא - משתמען מיליה כצורבא מרבנן. עכ"ל.

ופרש"י

ד"ה דרחים-אוהב.

הו"ל בנין רבנן- הואין ואהבתו עליהם כאב על בן
ואי לאו בר הכי הוא - שאינו רגיל לעסוק בתורה.

ויש להתבונן מה ההבדל בין מוקיר לרחים- (שהאחד זוכה לבנין והשני רק לחתנים) ביאר ר' חיים זייציק דרחים אהבתו באה לידי ביטוי גם בביתו כיון שמכניסם לביתו ומארחם בכבוד הראוי רואים בני הבית מעשה אבות והוא סימן לבנים שיזכו ג"כ, אולם מוקיר זה יותר מחוץ לבית אז ממילא לא חודר ונראה הדבר כ"כ לבני הבית וכו' ראה בס' התורה והמצוה (שטרן) ח"ב עמ' תרפה מש"ב.

סיפרו פעם להרה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי זי"ע בעל התניא על למדן אחד שהיה רגיל אצלו שלאחרונה החל להתחבר עם חבר מריעים מכת המשכילים שלח הרב לקרוא אליו והסביר לו חומר הענין והסכנה שיש בהתחברות לרשעים, ועד כמה שהדבר יכול להשפיע עליו בקל להטותו מן הדרך.

השיב הלה ביהירות- עלי אין יכולים להשפיע כ"כ בנקל, והא ראייה, הרי אני רגיל אצלכם ומתחבר ומתידד הרבה עם החסידים ועדיין לא נהפכתי להיות חסיד...

אינו דומה השיבו הרה"ק רבי שניאור זלמן- שהרי מצינו כתוב אצל טומאה (ז, יט) "והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל" כלומר בנגיעה בעלמא סגי לטמא את הטהור, לעומת זאת אצל נגיעה דקדושה מצינו בתורה (ו, כ) "כל אשר יגע בבשרה של חטאת יקדש" יכול אפילו לא בלע ת"ל בבשרה -עד שיבלע" הרי שבנגיעה דקדושה אינו נידון להיות קדוש עד שיבלע לתוכו, לפנימיותו מן הקדושה ולא סגי בנגיעה בעלמא...

ובפרט סיים בעל התניא לפי מה שענינו תחזנה הרי אצלך הדבר הוא ליהפך עם הקדושה אין לך יותר מנגיעה בעלמא, ומן הטומאה כבר יש לך בליעה...

לשכת הרבנות מודיעין

THE CHIEF RABBINATE OF MODIIN

פרשת עקב

דרשה-א בענין

כתוב בפרשה (דברים) "ארץ אשר לא במסכינות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה" התורה משבחת את א"י שלא תחסר כל בה, ברור שאין הדברים כפשטן כי הרי הארצות אינן דומות זו לזו

....ראה אמרי משה (בן אבו) משי"ב עמי קכג

בברכת שבת שלום,
הרב אליהו אלחרר שליט"א
רב העיר מודיעין